

Salgótarján, 1911. július 1.

Apja acélgyári kőműves volt. Az elemi iskola öt osztálya után két év polgári iskolát végzett. A család rossz anyagi körülményei miatt abba kellett hagynia a tanulást, alkalmi munkákat vállalt, majd építkezéseken dolgozott segéd munkásként. Később szobafestő-mázoló inasnak állt, majd segédként szabadult. Apja révén, aki a Tanácsköztársaság idején a salgótarjáni direktórium tagja volt, kapcsolatba került a helyi illegális kommunista szervezettel. 1925-ben csatlakozott a Kommunista Ifjúságmozgás Magyarországi Szövetségéhez, majd 1927-től a KMP-hoz. Röplapokat, újságokat terjesztett, és részt vett a munkásdalkör tevékenységében. 1929-ben letartóztatták, másfél évet töltött vizsgálati fogságban, de a bíróság bizonyítékok hiányában felmentette. Szabadulása után Salgótarjánban, majd rövid ideig Budapesten vállalt munkát. Állandó állása csak ritkán volt, „kommunista híre” miatt nem szívesen alkalmazták. 1936-ban kémkedés, hazaárulás, fegyveres erők elleni lázítás vádjával ismét bíróság elé állították. Ügyét katonai törvényszék tárgyalta, amely ezúttal is felmentette, mert nem látta megalapozottnak a vádakot. 1941 nyarán mint kommunista személyt a kistarcsai internálótáborba vitték. Hat hónap elteltével visszatérhetett Salgótarjánba, de állandó rendőri felügyelet alatt maradt. 1944 őszén munkaszolgálatra hívták be, ahonnan sikerült megszöknie. 1945-től a Magyar Kommunista Párt salgótarjáni városi és járási, majd 1946 tavaszától 1949. júniusig a Nógrád megyei pártbizottság titkára. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Heves és Nógrád-Hont vármegyei választókerületben képviselővé választották. Az 1947. augusztus 31-i és az 1949. május 15-i országgyűlési választásokon is erről a listáról jutott be a törvényhozásba. 1946. október 1. és 1951. március 1. között az MKP, illetve az MDP Központi Vezetőségének a tagja. 1949-től 1952-ig a légoltalom országos parancsnoki tisztét töltötte be a Belügyminisztériumban. 1951-ben lemondatták a képviselői mandátumról. 1952-ben egy építőipari vállalat élére helyezték. 1956. november–decemberben a Magyar Szocialista Munkáspárt szervezője Nógrád megyében, Salgótarjánban közreműködött a karhatalom megszervezésében. 1957. január 1-jétől ismét országos légoltalmi törzsparancsnok a BM-ben. 1958. február 1-jétől az akkor megalakult Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke lett. 1959. december 5-én beválasztották az MSZMP Központi Bizottságába, 1966. december 3-ig tevékenykedett a testületben. 1963-ban nyugdíjazták. 1967-től az Országos Idegenforgalmi Tanács tagja, a Duna-kanyar Intézőbizottság elnöke.